

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 311/2023
14.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Основни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, одлучујући о захтеву Основног суда у Нишу за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Алексинцу за поступање у предмету Основног суда у Нишу Прр 514/23.

Образложење

Тужилац је дана 01.11.2023. године поднео тужбу Основном суду у Нишу против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Основни суд у Нишу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Нишу И 430/16, које је утврђено решењем Вишег суда у Нишу Ржг 42/22 од 31.03.2023. године.

По пријему тужбе, Основни суд у Нишу доставио је Врховном суду спис предмета Прр 514/23, са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, будући да тужилац тужбом тражи исплату новчаног износа због утврђене повреде права на суђење у разумном року управо у поступању Основног суда у Нишу, као органа туженог.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду да је у поднетој тужби, као орган Републике Србије у чијем раду је дошло до повреде права тужиоца, означен Основни суд у Нишу коме је тужба и поднета, по оцени Врховног суда постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић